

Yaprak Dökümündeyim

— AYIN ŞAVKI · 12 Aralık 2012

Hüzün yine dalga dalga yayılıyor evimin her köşesine,
Salon ıssız, mutfak ıssız,
yatak odası ıssız...
Oğlumun odasına geldim ..
açtım radyoyu,
Radyoda bile Hüzam Makamı çalıyor...

Biliyorum bir ben değilim yalnız,
Bir ben değilim kimsesiz,
Günüm yalnız, gecem yalnız...

Balkona çıktım hava gri bulutlarla kaplı,
Birazdan yağmur yağacak
....sağanak sağanak,
Özlemişim yağmuru,
özlemişim havaların soğumasını...
Özlemişim Sonbaharı..
Hazan mevsimini...

Sararan yapraklar gibi
benimde sarardı ömrüm,
Sonbaharımdayım biliyorum,
hüzam faslındayım
Hazan mevsimi gibi benimde ömrüm,
Yaprak dökümündeyim...

Eylül esiyor son baharın son saatlerine doğru..
Hüzam bir şarkının bıraktığı derin izler
göz çukurlarında haps eder kekremsi bir tat gelir...
Kırgınlaşan yüz hatları sararmış bir yaprak misali
ömrün yazgısından bir kış yaz daha götürür...
Sigaradan çekilen derin bir nefes arkası
boğazına kaçan hıçkırıklar anımsatır
arkanda bıraktığın iki ayaklı düş katillerini.
neye yarar ki...

Ömür denilen yazgının içinde kaç kuruşluk can var ki ?
YALNIZLIK ABİDESİ